

चतुर्दशः पाठ

सुभाषितानि

अलसस्य कुतो विद्या, अविद्यस्य कुतो धनम्।
अधनस्य कुतो मित्रम्, अमित्रस्य कुतः सुखम्॥ 1॥
न चैरहार्यं न च राजहार्यं न भ्रातृभाज्यं न च भारकारि।
व्यये कृते वर्धत एव नित्यं विद्याधनं सर्वधनप्रधानम्॥ 2॥
शैले शैले न माणिक्यम्, मौक्तिकं न गजे गजे।
साधवः नहि सर्वत्र, चन्दनं न वने वने॥ 3॥
उद्यमेन हि सिध्यन्ति कार्याणि न मनोरथैः।
न हि सुप्तस्य सिंहस्य प्रविशन्ति मुखे मृगाः॥ 4॥
नमन्ति फलिनो वृक्षाः नमन्ति गुणिनो जनाः।
शुष्कवृक्षाश्च मूर्खाश्च न नमन्ति कदाचन॥ 5॥

शब्दार्थः

न चैरहार्यम्-चोर के द्वारा चुराने योग्य नहीं है, भारकारि-भारयुक्त, कुतः-कहाँ, माणिक्यम्-मणि, मौक्तिकम्-मोती, साधवः-अच्छे लोग, उद्यमेन - परिश्रम के द्वारा, न मनोरथैः- मन की इच्छा मात्र से नहीं, सुप्तस्य सिंहस्य:-सोते हुए सिंह के, प्रविशन्ति-प्रवेश करते हैं नमन्ति-नमन करते हैं, शुष्कवृक्षाश्च-और सूखे वृक्ष, कदाचन-कभी।

शिक्षण-संकेतः

शिक्षकः यति-गति-लयपूर्वकं श्लोकानाम् उच्चारणं कारयेत्

अभ्यासाः

1. एकपदेन उत्तरत-

- (क) अलसस्य किं नास्ति ?
(ख) शैले शैले किं न भवति ?
(ग) कस्य मुखे मृगाः न प्रविशन्ति ?
(घ) कीदृशाः वृक्षाः नमन्ति ?

2. वाक्यानि पूरयत-

- (क) अविद्यस्य कुतो ।
(ख) नमन्ति वृक्षाः।
(ग) साधवः नहि ।
(घ) विद्याधनं सर्वधनं ।

3. श्लोकांशान् योजयत -

(क) अधनस्य कुतो मित्रम् - प्रविशन्ति मुखे मृगाः।

(ख) शैले शैले न माणिक्यम् - नमन्ति गुणिनो जनाः।

(ग) न हि सुप्तस्य सिंहस्य - मौक्तिकं न गजे गजे।

(घ) नमन्ति फलिनो वृक्षाः - अमित्रस्य कुतो सुखम्।

शिक्षण-संकेतः

शिक्षकः यति-गति-लयपूर्वकं श्लोकानाम् उच्चारणं कारयेत् ।

2. “ज्ञः” इति योजयित्वा पदानि रचयत